

V odvolaní proti zastavovaciemu usneseniu vytýka odvolateľ: 1. že obvinený advokát nedostavil sa k vyhláseniu rozsudku, 2. že stranu o rozsudku neupovedomil a tým jej zabránil podať odvolanie, eventuálne prostredníctvom iného advokáta. Okolnosť uvedená pod 2., že totiž obvinený advokát neupovedomil stranu o nepriaznivom rozsudku, nebola predmetom oznámenia, disciplinárny výbor sa ňou nezaoberal, prichádza teprv v odvolaní a nemožno teraz uvažovať ani o nej, ani o dôsledku vyplývajúcom z nej podľa obsahu odvolania, že totiž tým bolo strane zabránené podať odvolanie prostredníctvom iného advokáta. Pokiaľ ide o to, že obvinený advokát nedostavil sa k vyhláseniu rozsudku, treba síce pripustiť, že v tomto po prípade možno spatrovať porušenie povinností, uložených mu v § 49 zák. čl. XXXIV:1874, odvolateľ však neuviedol nijaké skutočnosti, z ktorých by bolo možno odvodiť podozrenie, že ony povinnosti porušil z a v i n e n í m, ktoré má na mysli § 68 bod a) cit. zák. čl. Bez dôkazu o tomto zavinení neľze o spomenutom disciplinárnom prečine hovoriť.

Čís. 154 dis.

Disciplinárneho prečinu podľa § 68 b) zák. čl. XXXIV:1874 dopúšťa sa advokát, ktorý zaviazal sa vykonať určité práce, dá si vopred za ne zaplatiť, nevykoná ich však a prez to uistí klienta, že »je všetko v poriadku«.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 28/32.)

Disciplinárny súd prvej stolice uznal advokáta dr. O. vinným z disciplinárneho previnenia, kvalifikovaného podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874, ktoré spáchal tým, že medzi dlžníkmi P. S. a spol. a veriteľom A. S. vystavil úpis na 52.000 Kč pôžičky a mal vykonať všetky advokátske práce s tým súvisiace, i intabuláciu v to rátajúc, ale okrem vystavenia úpisu inšie neurobil, útraty však si poráтал tak, ako by aj intabuláciu bol spravil, a útraty tieto od dlžníkov vybral.

Obvinený advokát sa odvolal proti tomuto rozsudku.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdil napadnutý rozsudok.

Dôvody:

Odvolateľ označuje za nesprávne zistenie napadnutého rozsudku, že dostal odmenu od S., a záver, že stojí v nejakom právnom pomere s S., a snaží sa vyvodiť z toho svoju nevinu. Odvolaniu neľze priznať oprávnenie. Odvolateľ si nevšíma, že bol uznaný vinným, že, vypracovavši úpis o pôžičke 52.000 Kč medzi P. S. a spol. a A. S., zaviazal sa vykonať všetky ďalšie práce s tým súvisiace, rátajúc k tomu aj intabuláciu, že si dal zaplatiť útraty týchto ďalších prác, že však ich nevykonával. Disciplinárny súd kvalifikoval tento čin obvineného za disciplinárny prečin podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874, súc zrejme tej mienky, že obvinený týmto svojím chovaním poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a tým sa stal nehodným úcty a dôvery.

Pri uvažovaní, či ide o tento prečin, je ľahostajné, v akom pomere bol obvinený advokát k jednotlivým stranám. Poškodenie cti a dôstojnosti advokátskeho sboru mohlo iste nastať za bársakého jeho pomeru k stranám. Netreba tedy preskúmať, či shora uvedené stanovisko odvolateľovo srovnáva sa so skutočnosťou. Uváži-li sa, že disciplinárny súd výslovne zistil, že, keď veriteľ S. dochádzal k obvinenému sa informovať a súriť intabulačné usnesenie, obvinený ho proti pravde uisťoval, že je všetko v poriadku, netreba ďalšieho dokazovania o tom, že obvinený, dávši si vopred zaplatiť práce, ktoré nevykonával, a falošne informujúc stranu, ktorej poverenie ani sa nepokúša odtažiť, preto, aby zakryl svoje konanie, previnil sa týmto postupom tak, ako ustanovuje § 68 lit. b) cit. zák. čl. Disciplinárny súd ho tedy právom uznal vinným z tohoto disciplinárneho prečinu.

Čís. 155 dis.

Obvinenie pojednávajúceho sudcu zo zúmyselného pokračovania na úkor strany alebo advokáta a vyhrážka oznámením u nadriadenej vrchnosti, prehlásená advokátom v súdnej sieni, je verejným obvinením sudcu z vedomej nesprávnosti a zakladá skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu podľa § 68 lit. b) adv. zák.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 32/32.)

Obvinený advokát dr. T. vykrikol v pojednávacej sieni na sudcu dr. R., keď tento začal pojednávať istý civilný spor: »Vy zúmyselne moju vec odďalujete, ja vás oznámim predsedovi sedrie alebo súdnej tabule.« Za tento výrok bol menovaný advokát posúdený trestným súdom pre priestupok podľa § 46 tr. zák. o priest. Disciplinárny súd prvej stolice sprostil obvineného advokáta disciplinárnej obžaloby v podstate preto, že zistený čin advokátov v danej situácii nebol urážkou pre sudcu a ak by bol, vzťahuja sa naň ustanovenie § 2 zák. čl. XXVIII:1887, a že použitie § 46 tr. zák. o priest. bolo tu vylúčené.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov zmenil rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice a uznal obvineného advokáta dr. T. vinným z disciplinárneho prečinu podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874.

Z d ô v o d o v:

Trestnými spismi okresného súdu v Ž. je preukázané a tiež disciplinárnym súdom prijaté, že obvinený advokát sa dopustil skutku vo výroku tohoto rozsudku uvedeného. Otázka je, či v tomto čine obvineného sú obsažené znaky prečinu podľa § 68 b) zák. čl. XXXIV:1874. Túto otázku treba v disciplinárnom pokračovaní riešiť celkom samostatne a nezáleží na tom, či obvinený bol právom alebo neprávom odsúdený trestným súdom pre priestupok podľa § 46 tr. zák. o priest. Rozhodné je len, či čin vyčerpáva skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu; odpoveď znie kladne. Obvinenie pojednávajúceho sudcu zo zúmyselného pokračovania na úkor strany alebo